

[Finansministeren.]

har også været inde på det — hvorfor man ikke nu går videre og klarer flere ting i denne forbindelse, og hvorfor vi skal vente på udvalgsarbejdet. Her vil jeg gerne gøre opmærksom på, at det, der er tale om i det nedsatte udvalg vedrørende forenkling af ejendomsbeskatningen, netop er, at hele ejendomsbeskatningen tages op til behandling, og den endelige løsning, som vi skal finde på disse meget spegede problemer — for det tror jeg vist godt vi kan erkende alle sammen at de er — skulle jo gerne have en vis sammenhæng. Derfor mener jeg, det er rigtigt, som vi her har gjort det, at foreslå udskydelse af vurderingen, til vi får en afklaring, at vi foretager den midlertidige foranstaltning, at omvurderingerne i 1963 og 1964 i de allerfleste tilfælde ikke får skattemæssige virkninger, og at vi tilkendegiver, som regeringen klart har gjort det, at der skal ske en fiksering af grundstigningsskylden, så at man ved, hvilken hovedretningslinje vi sigter efter. Men den nærmere kulegravning af hele spørgsmålet om ejendomsbeskatningen må nu finde sted som planlagt, og vi må give den tid dertil, som er nødvendig. Så kan man, synes jeg, i den sammenhæng prøve på at få en mere rationel og rimelig ordning, end vi har i øjeblikket.

Når det ærede medlem hr. Gottschalek-Hansen mener, at forslaget om udskydelse af vurderingen og forslaget om den særlige indkomstskat er det eneste kontante i oplægget her, kan jeg ikke give det ærede medlem ret, for også behandlingen af omvurderingerne efter dette lovforslag og tilkendegivelsen af regeringens videre hensigt er særdeles kontante ting. Jeg har givet tilsagn om at ville forhandle om at gøre det så kontant, at vi f.eks. nedlægger direktivet i en lov eller i en beslutning.

Det ærede medlem hr. Gottschalek-Hansen hævdede, at § 4 i det foreliggende lovforslag kun er en lovfæstelse af en praksis, som allerede findes. Det må bero på en misforståelse, for i øjeblikket er det jo sådan, at hvis der finder handel sted med et parcelhus, så hænger — hvis jeg må sige det på den måde — den nye ejer på den høje grundstigningsskyld, og dette sker

netop ikke ifølge denne § 4. Hvis jeg må bruge det ærede medlems eget udtryk, kan jeg sige, at dette da er noget særdeles kontant.

Det ærede medlem spurgte så, om der ikke var tale om skævheder før 1960, og hvorfor vi nu ville fiksere på 1960-grundlaget. Det er mit indtryk, at problemerne om skævheder og urimeligheder og næsten hele diskussionen omkring hele denne lovgivning jo især er noget, vi har oplevet siden 1960, hvilket i sig selv taler for, at hvad der måtte have været af skævheder før 1960, er af meget begrænset karakter. Det er også siden 1960, vi har haft den stærke prisstigning på grunde og arealer, som har medført, at problemerne træder så stærkt frem. Derfor ville jeg netop finde, at 1960-grundlaget stort set er det rigtige grundlag at foretage en fiksering på.

Nu er vi vist ganske enige om, at der skal ske en væsentlig ændring på dette felt. Fra regeringens side er vi indstillet på fiksering, fra oppositionens side er man indstillet på en ophævelse af grundstigningsskylden. Men jeg synes da ikke, at man af den grund skal have lov at sige hvad som helst af nedsættende om grundstigningsskylden, som man nu har lyst til det.

Det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen sagde, at grundstigningsskylden, som vi jo hidtil har haft den, ikke har øget udbuddet af jord, ikke har nedsat prisen på jorden, og at den i forskellige andre henseender heller ikke havde haft virkning. Jeg synes, at det for en ordens skyld skal slås fast, at dette er rene postulater, for det ærede medlem ved så lidt som nogen af os andre, hvorledes forholdene ville have været, hvis vi ikke havde haft grundstigningsskylden. Det ved ingen af os. Ja, det er muligt, at det ærede medlem hr. Axel Kristensen er synsk i så henseende og kan fortælle os, hvordan det ville have været, men jeg føler mig i hvert fald ikke i stand til det, og jeg må sige, at en udtalelse derom, det er en påstand. Jeg synes, at det ærede medlem hr. Gottschalek-Hansen, som i øvrigt talte, jeg vil ikke sige overraskende sagligt, men meget sagligt i dag, skulle have holdt sig for god til at bruge disse, skal vi sige følelsesmæssigt bestemte postulater.

Jeg vil gerne anholde en anden måde at argumentere på. Det ærede medlem for-